

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. március 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A hivatali vesztegetés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. december 3. napján kihirdetett 31.B.925/2019/7. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott személyazonosító okmányának száma .

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] A Fővárosi Törvényszék 2019. december 3. napján kihirdetett 31.B.925/2019/7. számú ítéletével vádlottat vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntettében, és ezért 10 hónapi börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, a végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, továbbá az eljárás során lefoglalt 20.000 Ft elkobzásáról, valamint a lefoglalt bűnjelekről.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész a kiszabott büntetés súlyosításáért, a vádlott felmentésért, védője megalapozatlanság miatt, téves következtetés okán a bűnösség megállapítása miatt, felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.965/2019/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezést nem tartotta alaposnak. A vádlotti és védői fellebbezésre tekintettel utalt arra, hogy a felülbírálat a Be. 590. § (1) bekezdése értelmében teljeskörű. Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva folytatta le a szükséges és indokolt mértékben a bizonyítást, valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vont. A tényállást a bizonyítékok egyenkénti és egymással összefüggő gondos értékelése alapján megalapozottan állapította meg. Indokolásában részletesen elemezte a vádlott vallomásait, összevetette őket a felolvasással a tárgyalás anyagává tett tanúvallomásokkal és az okirati bizonyítékokkal, majd mindezek körülményeit mérlegelését követően részletes indokát adta a vádlotti védekezés elvetésének. Rámutatott arra, hogy a védekezés milyen ellentmondásokban szenved, a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében miért logikátlan és életszerűtlen. Okfejtése során minden lényeges körülményről elszámolt.

Okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a minősítés is. A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket is körültekintően vette számba, azonban nem megfelelő súllyal értékelte, ezért a büntetés nem felel meg a büntetési céloknak. A közélet tisztaságához fűződő bizalom, az eljáró hivatalos személyeknek anyagi előnyökkel történő befolyásolhatatlansága olyan fontos társadalmi érdek, amit a vádlott cselekménye súlyosan rombolt. Ilyen tárgyi súlyú bűncselekmény esetén indokolt a büntetést a törvényi középértékben megállapítani, és a próbaidő tartamának felemelése is szükséges a visszatartó hatás elérése érdekében.

- [4] Erre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a kiszabott szabadságvesztés tartamát és a próbaidő mértékét emelje fel, egyebekben - miután az egyéb rendelkezések törvényesek - az ítéletet hagyja helyben.
- [5] vádlott védője fellebbezésének írásbeli indoklásában fenntartva a felmentésre irányuló fellebbezését elsődlegesen az ügyészi fellebbezésre tett észrevételt. Álláspontja szerint a Fellebbviteli Főügyészség által felhívott azon súlyosító körülmény, hogy a vádlott tényállásban megállapított cselekménye a hivatalos személy befolyásolhatatlanságához fűződő fontos társadalmi érdeket „súlyosan rombolta” a vádirati tényállásban foglalt elkövetési körülményekre tekintettel nem állapítható meg. Minden korrupciós cselekmény jellegénél fogva alkalmas a társadalmi morál „rombolására”, hivatalos személy esetén pedig a cselekményben rejlő társadalomra veszélyességet maga a cselekmény önálló bűncselekménnyé nyilvánítása fejezi ki. Védenca terhére a bűncselekmény alapesetét rótták, semmilyen többletmagatartás nem lelhető fel az ítélet által megállapított tényállásban, így annak „súlyos rombolásként” való értékelése minden alapot nélkülöz. Megjegyezte, hogy a Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú eljárásban bejelentett, a felső határhoz közeli büntetés kiszabásra irányuló ügyészi fellebbezést a középértékhez igazított mértékre mérsékelte. Fentiek alapján az ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezés nem alapos, ezért kérte, hogy annak a másodfokú bíróság ne adjon helyt.
- [6] A védő a felmentésre irányuló fellebbezését arra alapozta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben hiányos, részben felderítetlen, több ponton tényből további tényre történ helytelen következtetést tartalmaz és az eljáró bíróság vétett a bizonyítékok értékelésének szabályaival szemben is.
- [7] Hiányos a tényállás mivel nem tartalmazza, hogy a vádlott a postai feladást megelőzően 2017. november 6. napján a feladott levéllel azonos szövegezéssel e-mail üzenetben kifogásolta a Katasztrófavédelmi Igazgatóság végzésében foglaltakat és kérte az eljárás megszüntetését.
- [8] Iratellenes az ítélet indoklásának 3. oldal első bekezdésében foglalt azon megállapítása, hogy a vádlott „bírói kérdésre elmondta, hogy csak december közepén jutott arra az elhatározásra, hogy felkeresi orvosát”. Ilyen kijelentést a vádlott nem tett, sem bírói kérdésre, sem a vallomásai egyéb részeiben sem. Ezzel szemben több esetben hangoztatta, hogy szándékában állt október végén, november elején a lelet birtokában orvosához menni.
- [9] Felderítetlen a tényállás abban a körben, hogy a vádlott azt a táskáját, amiben a paraszolvenciát tartalmazó borítékot elhelyezte, mikor-hogyan-miként használta, hol volt elhelyezve a táskán belül a boríték, hol-hogyan és miként készítette el a később

felragasztott címzést, volt-e nála és milyen ragasztó, azt a vádlott vitte-e magával vagy a postán kapta. A vádlott érdemi védekezést terjesztett elő, a nyomozás során folytatólagos kihallgatása alkalmával kérdésekre válaszolt, a tárgyaláson a bíróság által feltett minden kérdésre választ adott. Így az eljáró bíróságnak módjában állt volna a vádlotthoz intézett kérdésekkel a fenti körülményeket tisztázni, amennyiben e körben bármilyen kétsége merült volna fel. Ennek hiánya megalapozatlanná teszi a vádlotti védekezés elvetését, valamint az erre alapuló bűnösség megállapítását.

- [10] Helytelenül következtetett a bíróság abból a tényből, hogy 2017. december 22-én két orvosnál is járt a vádlott vizsgálaton, arra a további tényre, hogy aggódott az egészségeért és nem ad alapot arra a következtetésre sem, hogy mindez ellentmond annak az állításának, miszerint az MR lelet október végi átvételét követően elfoglaltságai miatt csak december közepén tudott orvoshoz menni.
- [11] A törvényszék helytelenül értelmezte a vádlott azon előadását, hogy „legalább kilenc urológusnál járt” akként, hogy e körülmény ellentmondásban áll azzal a ténnyel, hogy az MR lelet átvételét követően csak december második felében ment szakorvoshoz. Elmulasztotta a bíróság tisztázni, hogy mely időszakra vonatkozik a „legalább kilenc urológus” kijelentés. Amennyiben megtette volna, úgy a vádlotti válaszból kitűnt volna, hogy ez az egészségi problémája felmerülését követő 30 év időtartamára vonatkozott.
- [12] Helytelenül és megalapozatlanul következtetett a bíróság a paraszolvenciára szánt összeg nagyságából arra a tényre, hogy ez oly csekély összeg, hogy nem kell előzetesen bekészíteni a táskájába. Álláspontja szerint már az is vitatható, hogy mi tekinthető nagyobb vagy csekélyebb összegnek, az azonban teljesen figyelmen kívül maradt, hogy a hálapénzt borítékba illik tenni, ami nincs mindig kéznél szemben esetleg a húszezer forinttal. Ezért köztudomásúnak tekintendő, hogy igen gyakori a betegek részéről a borítékba való bekészítés és a ruházatban vagy táskában való elhelyezés.
- [13] Iratellenesnek tartotta a védő azt a megállapítást is, hogy „miután a táskájában nem találta a húszezer forintot tartalmazó borítékot egy újabb húszezer forintot tartalmazó borítékot készített be”, mivel a vádlott sohasem állította, hogy 2020. december 18. előtt vagy azt követően kereste, vagy hiányolta volna a korábban előkészített pénzes borítékot, ennek bármilyen jelentőséget tulajdonított volna. Továbbá ezen tényből sem következik okszerűen, hogy valótlan lenne az a vádlotti állítás, hogy csupán a gyanúsítást követően eszmélt rá, hogy az elkeveredettnek vélt boríték és benne 20.000.- Ft kerülhetett feladásra a Katasztrófavédelmi Igazgatóságnak küldött levéllel.
- [14] Abból a tényből pedig, hogy a borítékon feltüntette az ügyintéző nevét is, nem következik kizárólagosan azon további tény, hogy a vádlott „azt gondolhatta, hogy a névre szóló küldemény közvetlenül az ügyintézőhöz kerül” és nem következik az sem, hogy a címzés módjával „pontosan ez volt a szándéka”.
- [15] A védő álláspontja szerint hiányos az elsőfokú bíróság indokolása a bizonyítékok értékelése körében is, mivel nem tartalmazza a vádlotti védekezés több fontosabb ténybeli előadását és egyáltalán nem vette figyelembe a tárgyaláson összefüggően előadott és írásban is csatolt vallomását. Az indokolásból kitűnően kétségei voltak az elsőfokú bíróságnak abban a tekintetben, hogy a vádlott csupán a gyanúsítása során értesült arról, hogy a Katasztrófa-védelemnek feladott postai küldeményben 20.000.- Ft-os bankjegy volt.

Ezt a kételyt teljes mértékben eloszlatta a tárgyaláson csatolt írásban benyújtott vallomás szövegébe illesztett színes felvétel arról az e-mail üzenetről, melyet a vádlott ügyvédjének küldött, melynek alapján megállapítható, hogy még csak sejtése sem volt a várható gyanúsítás tárgyáról.

- [16] Nem vonta értékelési körébe az eljáró bíróság a vádlott végzettségét, szakirányultságából adódó készségeit, a hivatali ügyintézés szervezeti működéséről való tudomását, a postabontásról való lényeges ismereteit. Ennek során nem vonta mérlegelési körébe, hogy a vádlott mérnök szakember, számára természetes, hogy kinyomtasson egy címezést és azt az átlagosnál precízebb módon körbe vágja, minden nehézség nélkül pontosan felragassza a borítékra. Ezen túl tisztában volt azzal, hogyan működik a hivataloknál a levelek érkeztetése, továbbítása, ismerte a postabontás szabályait.
- [17] Azt is megcáfолhatatlan ténynek tartotta, hogy a vádlott közvetlen kontaktusba nem került a hatóság egyetlen tagjával sem, ilyet nem kezdeményezett és arra sem merült fel semmilyen adat, hogy a vádlott a pénzfeladáson túl bármilyen egyéb aktív magatartást tanúsított volna az irányukba, holott erre a levél feladása és a gyanúsítás közlése között eltelt hosszabb időre tekintettel módja és lehetősége lett volna. A vádlott továbbá tisztában volt azzal is, hogy az előadó nem döntéshozó, tehát értelmetlen lett volna az érveken túl bármi más törvénytelen módon befolyásolni. Mindezen körülmények értékelésének elmulasztása vezetett azon megalapozatlan következtetéshez, hogy a vádlottnak a pénz borítékba helyezésével és a boríték megcímezésével pontosan az volt a célja, hogy ezáltal befolyásolja az ügy előadóját.
- [18] A védő kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a történeti tényállás ténybeli elemei minden különösebb mérlegelés nélkül pontosan megállapíthatók, mely tényeket maga sem vitatott. A bűnösség kimondásához azonban fel kell tárni a vádlott tudattartalmát, amelyre a vádlott vallomásából, tagadása esetén az egyéb bizonyítékokból kell következtetést levonni. A cselekmény célzatos, így kizárólag egyenes szándékkal követhető el, azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlott részéről a befolyásolni törekvés, mint célzat, kétséget kizáróan nem állapítható meg.
- [19] Ezen túlmenően sérelmezte, hogy az ítéletnek a bizonyítékok értékeléséről számot adó részét döntően az teszi ki, hogy miért nem fogadta el a vádlotti védekezést az elsőfokú bíróság. Ennek körében csupán csak azokat az érveket sorolta fel, melyek a vádlotti védekezés megcáfолására irányultak, az azt alátámasztó bizonyítékokat, egyéb körülményeket nem vette figyelembe. Ez a bizonyítékok értékelésének olyan egyoldalúságához vezetett, mely ellentétes a bírói mérlegelés szabályaival. A bizonyítékokat azok teljességében, részrehajlásmentesen, okszerűen és mindenre kiterjedően kell elvégezni.
- [20] Az ítélet fenti hibái és hiányosságai miatt érvelése szerint téves az a megállapítás, miszerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáró bizonyosságot nyert, hogy a vádlott a 20.000.- forintot abból a célból helyezte a borítékba és adta azt fel a postán, hogy ezzel az ügy előadóját megkísérelje jogellenesen befolyásolni az eljárás folytatása során és az érdemi döntés meghozatalában, ezért tévedett az elsőfokú bíróság amikor védence bűnösségét hivatali vesztegetés büntetében megállapította. Az előadottakra tekintettel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a-d) pontja alapján

megalapozatlan, mert a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

- [21] A megalapozatlanság a Be. 593.§ (1) bekezdés a-b) pontja és a Be. 593.§ (2) bekezdése alapján helyes ténybeli következtetéssel kiküszöbölhető. Ennek megfelelően kérte, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását változtassa meg oly módon, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a vádlott a 20.000.- forintos bankjegyet abból a célból helyezte a postai feladásra szánt borítékba, hogy a Katasztrófavédelmi Igazgatóság ügyintézőjét működésével kapcsolatban befolyásolja annak érdekében, hogy a vele szemben megindított hatósági eljárást megszüntessék. Az így megállapított tényállás alapján a vádlott bűnössége a bűncselekmény elkövetésére irányuló célzat hiányában nem állapítható meg, ezért kérte, hogy a másodfokú bíróság vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel.
- [22] A vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg, a tényállás részben felderítetlen, a megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával, tényekből további tényekre helytelenül következtetett, hivatkozásai nagyrészt megegyeznek a védő által írt kifogásokkal. Ezen túlmenően a cselekmény minősítése téves, az alkalmazott intézkedés veszélyezteti a megélhetését.
- [23] Részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tényállásának fenti hibáit mire alapozza. Álláspontja szerint a tényállás hiányos, mert nem rögzítette az elsőfokú bíróság a tényállásban azt, hogy a levélküldés előtt e-mailben már próbálta felvenni a kapcsolatot a katasztrófavédelemmel. A tényállás felderítetlenségét az eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyoldalúan értékelte, a javára szóló bizonyítékok mérlegelésével adós maradt. A tényállás megállapításakor kizárólag a feljelentést, a postabontó tanúvallomását, a borítékot, és az egészségügyi ellátásával kapcsolatos iratokat vette figyelembe. Ellenben nem vette figyelembe a nyomozás során a katasztrófavédelmi kirendeltség vezetőinek, valamint az ügyintéző főhadnagynak feltett kérdéseket, illetve az azokra adott válaszokat, valamint az öt oldalas, tárgyaláson felolvasott beadványát és annak mellékleteit. Felsorolta azokat a kérdéseket, amelyeket a bíróság a tényállás tisztázása érdekében nem tett fel a részére.
- [24] A tényállás olyan megállapításokat is tartalmaz, amelyek nem felelnek meg az iratok tartalmának, illetve bizonyos tényekre a peranyagban nincs adat. Ennek megfelelően iratellenesnek tartotta azt a megállapítást, hogy kihallgatása során több esetben került ellentmondásba saját magával, illetve azt is, miszerint a tárgyaláson úgy nyilatkozott volna, hogy csak december közepén jutott arra az elhatározásra, hogy felkeresi az orvosát. Ezzel szemben a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy egész novemberben, október végén arra készült, hogy elmegy az orvosához.
- [25] A helytelen ténybeli következtetésre vonatkozó hivatkozásokat az ítélet szóbeli és írásbeli indokolása kapcsán fejtette ki. A szóbeli és az írásba foglalt indokolással kapcsolatosan helytelen ténybeli következtetésként jelölte meg, hogy az indokolás szerint saját magával került volna ellentmondásba. Ugyancsak helytelen következtetést vont le a bíróság a feladott boríték címezésére, a boríték előzetes táskába helyezésére vonatkozóan.

- [26] A cselekmény téves minősítése körében arra hivatkozott, hogy a cselekmény nem rendelkezik a korrupciós bűncselekmények általános ismérveivel. Tudattartalmának vizsgálata is azt támasztja alá, hogy nem állt szándékában pénzt küldeni az ügyintézőnek, még a gyanúsítás közlésekor sem sejtette, hogy miről van szó. Álláspontja szerint téves az a bírói megállapítás, hogy megkísérelte a hivatalos személy befolyásolását, és szándéka eléréséhez szükséges aktív magatartást is kifejtette, hiszen nem volt szándékában a hivatali vesztegetés, nem tudott róla, hogy az általa küldött borítékban pénz van. Hivatkozását e körben a Kúria 13/2018. számú büntető elvi határozatának [87] pontjával kívánta alátámasztani, mely szerint „a befolyásolni törekszik azt jelenti, hogy az elkövető a maga részéről mindent megtett a bűncselekmény elkövetésére irányuló elhatározása érdekében”.
- [27] Az alkalmazott büntetés kapcsán megjegyezte, hogy az hosszútávon veszélyeztetni a megélhetését, mivel szellemi foglalkozása betöltéséhez bejegyzésmentes erkölcsi bizonyítványra van szüksége. Érvelése szerint a kiszabott büntetés a bűncselekmény tényleges megvalósulása esetén is eltúlzott lenne a társadalomra veszélyességét, és más bűncselekményekre kiszabott büntetéseket tekintve.
- [28] A vádlott fellebbezésében új bizonyítékra is hivatkozott, így fellebbezéséhez mellékelte az egyik ügyvédjének elküldött emailt, amelyben tanácsot kért, kifejezésre juttatva, fogalma sincs, mivel vádolhatják. Megküldte továbbá az ínhüvelygyulladására vonatkozó orvosi leletet, amely tisztázza, hogy miért nem kézzel címezte a borítékot, valamint e címzési gyakorlatának alátámasztásául egy visszaküldött levél másolatát.
- [29] Fenitek alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, illetve annak megváltoztatásával a bűncselekmény vádja alóli felmentését kérte.
- [30] A Fővárosi Ítéletőrtábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, amelyen az ügyész - előzetes bejelentésének megfelelően - nem vett részt.
- [31] A nyilvános ülésen a védő fellebbezését fenntartotta, azt az írásbeli beadványával egyezően indokolta. Az ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezés kapcsán kiemelte, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a korrupciós jellegű bűncselekmények között rendkívül egyszerű és enyhe megítélésű cselekmény, így a kiszabott büntetés súlyosítását semmi nem indokolja. Amennyiben mégsem lenne elfogadható a védelem álláspontja, abban az esetben is az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés rendkívül eltúlzott, a vádlottal szemben enyhébb büntetési nem alkalmazása indokolt, még a próbára bocsátás alkalmazására is lehetőség volna. Mindezek alapján az elkövetés körülményeire tekintettel a büntetés enyhítését kérte.
- [32] A felmentésre irányuló fellebbezése írásbeli indokolását azzal egészítette ki, hogy az eljárás adatai, valamint a vádlott által benyújtott írásbeli fellebbezés-indokolásból is kitűnik a vádlott felkészültsége, intelligenciája, az a körülmény, hogy mennyire tisztában van a cselekmény jelentőségével. Nem az ilyen intellektusú emberekre jellemző az ilyenfajta cselekmény elkövetése. Álláspontja szerint az írásban felsorolt hiányosságok alapján megállapítható, hogy az elsőfokú eljárásban nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást az, hogy a vádlott szándékosan, célzatosan helyezte volna a pénzt a borítékba, így kétséget kizáróan nem lehet megállapítani a bűnösségét. Az elsőfokú bíróság nem értékelte az előzményi adatokat, azaz, hogy milyen eljárásban merült fel a bűncselekmény, nem volt az

eljárásnak tétje, valamint azt sem, hogy a levelet már korábban email formájában elküldte a hatóságnak.

- [33] Fentiekre tekintettel a vádlott felmentését indítványozta, megjegyezve, hogy álláspontja szerint egyébként az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, a korábbi eljárási törvény alapján annak hatályon kívül helyezésére tett volna indítványt.
- [34] A nyilvános ülésen a vádlott szintén fenntartotta fellebbezését. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe korábbi írásbeli vallomását, sem pedig azt a körülményt, hogy a levél feladása előtt 4 nappal emailen is elküldte azt a hatóság részére. Csak később észlelte, hogy az email cím nem volt alkalmas arra, hogy beadványokat fogadjon, ezért adta azt változatlan tartalommal postára. Hivatkozott a fellebbezéséhez csatolt email tartalmára is, ami igazolja, hogy nem tudta miért hívja őt a hatóság, nem volt tudatában annak, hogy a 20.000 Ft-os bankjegyet elküldte a katasztrófavédelemnek. Erre tekintettel felmentését kérte.
- [35] A másodfokú bíróság a vádlotti és védelmi fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet, figyelemmel a jogorvoslati nyilatkozatok felmentést célzó tartalmára a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.
- [36] A felülbírálat a Be. 590. § (2) bekezdés alapján kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésre, az indokolás helyességére és arra is, hogy az elsőfokú eljárásban sérelem nélkül érvényesültek-e az eljárási szabályok. Hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében.
- [37] Ennek eredményeként az ítélet tábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos előírások, a vádlott figyelmeztetése törvényes volt, a figyelmeztetések és az arra adott válaszok a jegyzőkönyvekben rögzítésre kerültek. Az elsőfokú bíróság a Be. 527. § (2) bekezdésében foglalt szabályoknak megfelelően a tanú vallomását felolvasással tette a tárgyalás anyagává, a Be. 531. § (1) bekezdés szerint ismertette mindazokat az okirati bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése szempontjából releváns adatokat tartalmaznak.
- [38] Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel.
- [39] A törvényszék a bizonyítási eljárás során ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta.
- [40] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, annak kisebb hiányosságokra visszavezethető, a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében a rendelkezésre álló iratok alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság a tényállást a következők szerint egészíti ki, illetőleg az elírásokat az alábbiak szerint helyesbíti.
- az ítélet 2. oldalán a Tényállás rész második bekezdését kiegészíti a következő mondattal:
„vádlott néhány nappal azelőtt, hogy postára adta volna levelét a Fővárosi

Katasztrófavédelmi Igazgatóság Közép-pesti Katasztrófavédelmi kirendeltségének, azt emailen is elküldte azt a hatóság részére"

- a 2. oldalon a „Tényállás” rész második bekezdésének első monda elejéről mellőzi a névelőt

- a 2. oldal első bekezdésében a „Személyi rész”-ben a vádlott nevét helyesbíti vádlottra.

- [41] Az így kiegészített és helyesbített tényállás már mindenben hiánytalan és pontos, téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a vádlott tagadásával szemben a bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [42] Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének, irathűen bemutatta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, s meggyőző érveléssel fejtette ki, hogy mely bizonyítékot milyen okból fogadott vagy vetett el a tényállás egyes megállapításával összefüggésben.
- [43] Ebből kitűnően nyilvánvalóan nem foghat helyt a vádlott és védőjének azon hivatkozása, mely szerint az ítélet hiányos, részben felderítetlen, és ellentétes az iratok tartalmával.
- [44] Az okirati bizonyítékok - így a feljelentés, a lefoglalt boríték és feladóvevény, a vádlott egészségi állapotára vonatkozó dokumentumok, a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság végzése, a megkeresésekre adott válaszok és egyéb okiratok - alapján, a vádlott és védője által sem vitatottan, tényként volt megállapítható, hogy a vádlott hatóságnak küldött levelében volt egy 20.000 Ft-os bankjegy.
- [45] A vádlott és védője tévesen hivatkozik arra, hogy iratellenes volna az elsőfokú bíróság azon érvelése, hogy a vádlott csak december közepén jutott arra az elhatározásra, hogy felkeresi orvosát. A vádlott a tárgyaláson maga nyilatkozott úgy, hogy az oktatáson való részvétele, munkája miatt nem foglalkozott egészségi állapotával, várta, hogy kötelezettségei kifussanak. December közepén jutott levegőhöz, ekkor gondolta, hogy most már lesz ideje elmenni az orvoshoz (7. sz. jegyzőkönyv 2. oldala). Ezzel egyező kijelentést tartalmaz a vádlott nyomozás során tett írásbeli vallomása is (nyom. iratok 167. oldal).
- [46] A vádlott a nyomozás során tett írásbeli vallomásában kitért arra is, hogyan történt a levél feladása, mikor nyomtatta ki a levelet és a címezést, hogyan akadt a kezébe a postán a boríték sorban állás közben a táskájában kotorászva, majd hogyan ragasztotta fel a címezést a borítékra, amelybe belegyűrte a három kinyomtatott papírlapot (nyom. iratok 167. oldal 4. bekezdése). Azt is kijelentette továbbá, hogy a feladás pontos körülményeire nem emlékszik (nyom. iratok 169. oldal 2. bekezdés). Erre tekintettel a tényállás felderítetlenségére vonatkozó vádlotti és védői hivatkozások is tévesek.
- [47] A vádlott a tárgyaláson és írásbeli vallomásában is (7. sz. jegyzőkönyv 3. oldal, nyom. iratok 167. oldal utolsó bekezdése) előadta, hogy decemberben már feltűnt számára, mintha a táskájába tett volna egy borítékban 20.000 Ft-ot, és azt nem találta, amikor az orvosához készült, ezért egy újabb borítékba tett 20.000 Ft-ot, és azt betette a táskájába. Erre tekintettel tévesen hivatkozott iratellenességre a védő az elsőfokú ítéletnek az újabb 20.000 Ft-ost tartalmazó boríték bekészítésére vonatkozó része kapcsán.

- [48] A vádlott egészségi állapotára, valamint az egészségügyi ellátásban való részvételére az elsőfokú bíróság a vádlotti előadáson túl a nyomozati iratok között található orvosi dokumentációkat vette figyelembe (nyom. iratok 97-99 oldal, 107-109 oldal, 117-127 oldal). Ezek alapján pontosan meghatározható volt, hogy a vádlott a 2017. október - decemberi időszakban hány alkalommal volt vizsgálaton, illetve a 119-121 oldalon lévő ambuláns kezelőlap alapján az is, hogy 2009 óta a fennálló egészségügyi problémája miatt milyen ellátásban részesült, így a védelem erre vonatkozó kifogásai sem vezettek eredményre.
- [49] A vádlotti vallomás, valamint a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság Humán Szolgálatának megkeresésre adott válasza (nyomozati iratok 87. oldal) alapján azonban aggálytalanul volt megállapítható, hogy a vádlott emailen küldött válaszlevelet a hatóság határozatára, ennek megfelelően a másodfokú bíróság a fentiek szerint a tényállást kiegészítette.
- [50] Az elsőfokú bíróságnak a vádlott tudattartalmára vont következtetései is megalapozottak. Ebben a körben az elsőfokú bíróságnak arról kellett állást foglalnia, hogy a vádlott szándékosan tette-e bele a hatóságnak címzett borítékba a pénzt. Erre vonatkozóan a cselekmény tárgyi oldali ismérvei alapján lehet következtetést levonni. A levél elsődlegesen az ügyintézőnek történő megcímezése, a címzés akkurátus felragasztása, a bélelt boríték használata, amelyen nem látszik át a küldemény, azt támasztja alá, hogy a vádlott a levél feladásakor tudatosan járt el, minden körülményt megfontolt. Kapkodására hivatkozó előadásával szemben nem kellett sietnie a levél feladásával, az október 2. napján keltezett végzésben megjelölt 45 nap - hiszen a végzés kézbesítése biztosan csak ezt követően történt - még nem a közeli napokban telt le. A végzésben - a nyilatkozattétel és iratbemutatás módja részben - a hatóság megjelölte az e-mailben teljesítés lehetőségét is, így nem fogadható el a vádlott azon védekezése, mely szerint csak később értesült róla, hogy az elektronikus ügyintézésre még nem volt lehetőség a levél feladásakor. Ezek a körülmények pedig kizárttá teszik, hogy a vádlott ne szándékosan küldte volna ügye előadójának a borítékban elhelyezett összeget, különös tekintettel arra is, hogy a három lapból álló levél a kisméretű borítékba csak gondos elhelyezés esetén férhetett bele, melynek során ugyancsak észlelnie kellett a benne lévő pénzt. A vádlott október végén - a nyilvános ülésen tett észrevétele szerint október 20. napján - vette át az MR leletet. Látva, hogy további vizsgálatokra lesz szükség, vallomása szerint ekkor tette a pénzt a borítékba, a borítékot pedig a táskájába. A lelet átvétele és a levél feladása között azonban nem telt el annyi idő, hogy erről megfeledkezhetett volna, így az erre való hivatkozása szintén nem fogadható el. A vádlott maga nyilatkozott úgy, hogy borítékot csak otthon tartott, az a munkahelyén nem volt, a táskájában sem hordott rendszeresen, hiszen akkor nem készült volna arra, hogy a postán borítékot is vennie kellene, mint ahogyan erre vallomásában hivatkozott. Ha pedig a táskájában üres borítékot tartani nem szokott, nem gondolhatott arra, hogy üres borítékot talált és nem az orvosnak bekészített 20.000,- forintot tartalmazó borítékot. A fenti tárgyi oldali ismérvek alapján az ítéletábra álláspontja szerint is kétséget kizáró következtetés vonható arra, hogy a vádlott a hatóságnak írt levélbe szándékosan helyezte el a pénzt. Ezt támasztja alá az is, hogy a Katasztrófavédelmi Igazgatóság végzésében írt hiányosságokat nem szüntette meg, ez - elmondása szerint - szándékában sem állt, ennek ellenére az eljárás megszüntetését kérte. A pénzzel pedig nem lehetett más szándéka, mint az, hogy az eljárásban a hivatalos személy intézkedését befolyásolja. Mindezt nem cáfolja az a körülmény, hogy ezt megelőzően a levelet email-ben is megküldte, sőt a már elektronikus úton megküldött levélnek az ügy előadója részére

20.000,- forint kíséretében postai úton történő ismételt megküldése épp a befolyásolási szándékra, az indítvány „nyomatékosítására” enged következtetést. E következtetés megalapozott voltát a vádlott által utóbb egyik ügyvédjének küldött email tartalma nem befolyásolja, az ugyanis csak azt igazolja, hogy a címzett ügyvéddel mit osztott meg.

- [51] Fentiek alapján tehát az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett vádlott bűnösségére, s a cselekmény minősítése is törvényes. A cselekmény minősítése kapcsán a vádlott arra hivatkozott, hogy csak a borítékban talált bankjegy utal arra, hogy itt bűncselekmény történt volna, a maga részéről semmilyen aktív magatartást nem fejtett ki annak érdekében, hogy az ügyintéző hivatalos személyt befolyásolja, így terhére az bűncselekmény sem állapítható meg.
- [52] A vádlott érvelése téves. Az általa is hivatkozott EBH2018. B.13. számú büntető elvi határozat - amely elsődlegesen azt a kérdést vizsgálja, hogy büntetendő-e az aktív vesztegető, aki a hivatalos személy hivatali működésének befejezése után adja át az előnyt - [81] pontja leszögezi: „Értelemszerűen mindazon esetben, amikor a hivatalos személynek folyamatban levő üggyel összefüggésben egyidejűleg vagyoni előnyt kínálnak, és adnak, az szükségképpen az adott ügyfél számára, azon ügyben való kedvezőbb elintézését céloz”, így bűncselekmény megállapítására nyújt alapot, ha egy hatósági működés befejezése előtt történik a hivatalos személy részére előny - jelen esetben a 20000 Ft-os bankjegy - adása. A bűncselekmény elkövetési magatartása az előny adása vagy ígérese, ezen túlmenően más aktív magatartást nem követel az elkövetőtől. Az előny elfogadása nem tartozik a törvényi tényállásba, visszautasítás esetén is teljes egészében megvalósul a bűncselekmény. Jelen esetben a vádlott a pénzt borítékba helyezte azzal a levéllel együtt, amelyben az éppen folyamatban lévő hatósági eljárásban az álláspontját és az eljárás megszüntetésére irányuló indítványát az ügyintéző felé kifejtette, majd azt postára adta, és a levél a hatósághoz meg is érkezett. azaz a folyamatban lévő hatósági eljárásban az előnynek az ügyintézőhöz való elküldésével a cselekmény befejezetté vált. Az előnynek alkalmasnak kell lennie a hivatalos személy befolyásolására, és a hivatalos személy működésével kapcsolatban kell azt adni. Az előny és a hivatalos személy működése közötti kapcsolat egyértelmű, ha valamilyen aktuális tevékenységhez kötődik, vagyis, ha akkor részesül a hivatalos személy az előnyben, amikor az előny adójának az ügyében éppen eljár (BJD 6018.). Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott cselekményét az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetteként.
- [53] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte.
- [54] Figyelemmel a cselekmény jellegére, tárgyi súlyára is, az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a büntetés nemét, és annak mértékét is. A szabadságvesztés büntetési tételkeret alsó határához közeli tartamban meghatározott szabadságvesztés büntetés, valamint a próbaidő tartama maradéktalanul megfelel a büntetéskiszabási elveknek, büntetési céloknak, annak további enyhítésére nem volt alap. Ugyanakkor figyelemmel az enyhítő körülmények túlsúlyára az ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezés sem vezetett eredményre.

- [55] Az elsőfokú bíróság törvényesen állapította meg a szabadságvesztések végrehajtási fokozatát, a büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját.
- [56] Észlelte az ítélőtábla, hogy a 8/2015. (IV. 17.) és a 3102/2018. (IV. 9.) AB határozatok kötelező előírása ellenére az elsőfokú bíróság elmulasztotta hivatalból megvizsgálni a vádlottat érintően az előzetes mentesítés lehetőségét. A Btk. 102. § (1) bekezdéséből következően az előzetes mentesítésre való érdemességet minden olyan esetben vizsgálni kell, amikor a bíróság a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti, függetlenül attól, hogy azt a terhelt kifejezetten nem kérelmezte. Az érdemesség tárgyában a bíróság mérlegeléssel hozza meg a döntését, azonban a bírói gyakorlat szerint az előzetes mentesítés kivételes jellegű jogintézmény (BH 1996.510.) Az érdemesség megítélésénél mind a cselekmény tárgyi súlyának, és a bűnösség fokának, mind pedig az elkövető személyiségének, társadalomra veszélyessége fokának, és az eddigi életvitelének jelentősége van. (BH.1992.3.) A vádlott terhére korrupciós jellegű bűncselekmény elkövetését állapította meg a bíróság, az ilyen bűncselekmény elkövetője a bírói gyakorlat szerint általában nem részesíthető előzetes mentesítésben (BH1985. 224.) Mindezek alapján a vádlottat a másodfokú bíróság nem találta érdemesnek az előzetes mentesítésre.
- [57] Az elsőfokú bíróság ítélete az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is törvényes, helytállóak a lefoglalt bűnjelekre vonatkozó rendelkezések is, s azok jogszabályi hivatkozásai is pontosak. Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatai közül a vádlott személyazonosító okmányának számát feltüntette a másodfokú bíróság, tekintettel arra, hogy azt az elsőfokú ítélet rendelkező része nem tartalmazta.
- [58] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 31.B.925/2019/7. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [59] A Fővárosi Ítélőtábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2020. március 4.

. Szalai Géza sk.
sk.
a tanács elnöke

Nagyné dr. Drahos Ibolya sk.
előadó bíró

Dr. Bíró Emese
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.925/2019/7. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.7/2020/9. számú végzése folytán 2020. március 4. napján jogerős.

Budapest, 2020. március 4.

Dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő